

дѣто исхождать поройскы-ты воды; вѣтрѣ-тѣ расхладява и въздухъ-тѣ ся исчистява; една и-вобилна роса, като бистѣръ маргарецъ, пада върху кадифены-ты листіе. О! ваша-та душа колко е омѣкчена! каква весела прохладность угаждасть те-гава ваши-ты чюства! Колко сѣ чисты и утѣшителны, рано, мысли-ты! Колко ся развеселява меканколическо-то мѣтаніе на живота! Когато ся остави челоуѣкъ въ тия сладкы заблужденія, колко лѣсно забравя скѣрбны-ты дѣла на величество-то и пусты-ты наслажденія на славѣ-тѣ, прѣзираніе-то на свѣта и негова-та хладнокрѣвна неправда!

Противъ удивителнѣ-тѣ разность на наши-ты вкусове, дълбоко-то нравственно развращеніе на влы-ты ни наклонности, природа-та завардя още чудесно-то вліаніе на души-ты ны. Зачто-то, какте ми ся струва, когато сме отвѣтъ на поле-то, чюствителность-та ни быва по-малко горделива и повече жива; тамъ ные обичаме пріятели-ты си съ по-голѣмѣ искренность, наши-ты жены съ повече сѣрдечность, игры-ты на дѣтца-та привлечѣтъ вниманіе-то ни повече; тамъ говоримъ съ по малко лютиѣ за наши-ты непріатели, и съ по-голѣмо хладоокрѣвие за иманіе-то. Може ли челоуѣкъ додѣ въздышя ноцно-то благоуханно испареніе, като ся расхожда, по тихѣ-тѣ и пріятнѣ свѣтлинѣ на ноцнѣ-тѣ звѣдѣ да приготвя непріателскы приѣмы, или да размышлява жалостны отмѣщенія?

Оная градинска сѣвка направена отъ цвѣтнѣ лозѣ; яминѣ и шипокъ, на кои-то благоуханнѣ-ты стѣбла ся приплитать, не сте ли ги насадили зыме съ рѣцѣ си и украсили прилѣжно за да съди-